

IRAMA (1984) voor negen slagwerkers en piano van Jan Rokus van Roosendael is gecomponeerd nadat hij in contact was gekomen met gamelanmuziek uit Java en Bali. De compositie is derhalve dan ook geïnspireerd door deze gamelanmuziek. De vorm, bestaande uit zeven delen, is symmetrisch. Het eerste en zevende deel is voor het gehele ensemble, het tweede en zesde deel is voor de trommels, het derde en vijfde deel is voor de hoge piano en de metallofonen en het middendeel, het vierde is weer voor het gehele ensemble. Een aantal principes van de gamelanmuziek zijn in deze compositie overgenomen, zoals een cyclische gongstructuur, cues in de grote trom als aankondiging van een nieuwe gong-cyclus en verschillende tempo-niveau's (irama's) per deel. Ook wordt er gewerkt met versnellingen en vertragingen in de gongcyclus om zo in een nieuw irama terecht te komen. Eveneens is er sprake van statisch toonmateriaal en interlockingpatronen. Uiteindelijk is de compositie IRAMA. geen imitatie van de Indonesische gamelanmuziek, maar vormt zij een geheel nieuwe compositie.

Bron: Toelichting Rotterdamse Kunststichting – concert 16 juni 1991
'Exotiek, de gamelan en het moderne westerse componeren'

Uitvoerenden: Hans Eysackers (piano) & Slagwerkgroep Koninklijk Conservatorium Den Haag